

2473. 3die Beh. af Lovf. om Oprætt. af aarl.

Zweisesleire i 1870—71 og 1871—72, 2474

forslag af Udvalgets Fleertal og et Vædringsfor-
 slag af Udvalgets Mindretal, men dette
 sidste falder aldeles sammen med det Væ-
 dringsforslag, der allerede tidligere var stillet
 af den høitærede Krigsminister. Som det
 vil sees, gaaer Fleertallets Forslag ud paa en
 ny Affattelse af det hele Lovforslag; det gaaer
 ud paa at foreslaae, at Loven affattes i to
 Paragraffer, men det er at betragte som eet
 Vædringsforslag, saaledes at der ved Afstem-
 ningen derover, bliver Spørgsmaal om, hvor-
 vidt denne Affattelse skal træde istedetfor den
 fra 2den Behandling foreliggende Affattelse.
 Bliver dette Vædringsforslag forkastet, da
 bliver der at stemme over det af Udvalgets
 Mindretal og det af Krigsministeren stillede
 Vædringsforslag til Lovforslaget, saaledes som
 dette foreligger fra 2den Behandling. Jeg
 sætter samtlige Vædringsforslag tilligemed
 Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Ved-
 tagelse under Forhandling under det For-
 handlingen herom er aabnet, den ærede Ord-
 fører har Ordet.

Ordføreren (Hindenburg): Det
 ærede Thing vil allerede være paa det rene
 med, at uanset at der fra Udvalgets Fleertal
 foreligger en ny Affattelse af Lovforslaget, saa
 er der i Virkeligheden kun eet Spørgsmaal,
 hvorom der har været Tvist, nemlig den rette
 Sammensætning af Commissionen. Udvalgets
 Fleertals Forslag er ikke andet end en anden Form
 for den samme Tanke. Det viste sig ved Ud-
 arbejdelsen, at det vilde være meget besværligt
 at bruge den Redaction, som oprindeligt er
 fremkommen fra Ministeriet, naar Commis-
 sionen skulde sammensættes paa den Maade,
 som Udvalgets Fleertal ansaae for at være
 den rette, og saaledes er man kommen ind
 paa at redigere Lovforslaget i to Paragraffer.
 Det er imidlertid forsaavidt et Ordret Udtryk
 af Loven af 24de April 1868, og altsaa er
 Meningsforffjellen fra den Side betragtet ikke
 saa stor, som det ved første Blik kunde
 synes. Smidlertid er der jo vistnok en prin-

cipiel Meningsforffjel imellem Udvalgets Fleer-
 tal paa den ene Side og Krigsministeren og
 Udvalgets Mindretal paa den anden Side,
 nemlig med Hensyn til den Maade, hvorpaa
 Commissionen skulde sammensættes. Det er
 ikke i saa Henseende lykkedes at opnaae
 Enighed imellem Udvalget og Krigsministeren,
 ja end ikke imellem Udvalgets Fleertal og dets
 Mindretal. Der er i saa Henseende fra Mi-
 nisterens Side blevet gjort gjældende, at det
 skulde være upraktisk at fravige den Sammen-
 sætning af Taxationscommissionen, som nu
 havde staaet Prove i to Aar, uden i disse
 to Aar at give Anledning til nogen Bænke-
 lighed, og fremdeles er det i saa Henseende
 gjort gjældende, at det altid var forbundet
 med store Betæneligheder at forandre Sammen-
 sætningen af en Erstatningscommission, som
 engang havde fungeret, fordi en saadan for-
 andret Sammensætning kunde lede til for-
 skjellige Resultater og som Folge deraf til
 megen Misfornøielse, idet den Betragtning-
 maade, det kunde gjøre sig gjældende, at den
 tidligere Erstatningscommission var kommen
 til uretfærdige Resultater. Denne Betragtning,
 som i det hele taget meentes at have Gyl-
 dighed, skulde i nærværende Tilfælde have en
 endnu større Vægt, da det for en stor Deel
 vilde være de samme Arealer, hvis Benyttelse
 det ene Aar efter det andet blev Gjenstand
 for Taxation. Naar det nu blev Tilfældet,
 at disse Taxationer faldt høist forffjelligt ud,
 saa vilde formeentlig Taxationscommissionens
 forffjellige Sammensætning faae Skyld der-
 for, og de Glædelste vilde mene, at de vare
 blevne foruetteede ved den ene eller den anden
 Leilighed, hvilket formeentlig vilde være høist
 uheldigt. Dernæst er der ogsaa gjort det
 Hensyn gjældende, at naar man engang havde
 en Sammensætning af en Taxationscommis-
 sion, som havde fungeret uden at give Anlæ-
 ning til nogen Klage, saa var det naturligt at
 blive staaende ved hvad man havde, og ikke
 gjøre Forsøg, hvorved man muligviis kunde
 komme til at faae Noget, der var mindre hen-